Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

Bánh máy bay v□a ch□m phi đ□o, không khí nh□n nh□o h□n lên. Dù đã đ□□c nh□c nh□ là ng□i yên cho t□i khi máy bay ng□ng h□n, nh□ng ti□ng lách cách m□ khoá b□ng cũng v□n vang lên đâu đó. Và trong khi máy bay còn t□ t□ lăn bánh vào tr□m nhìu ng□□i đã đ□ng b□t d□y, kê□ g□i nhau, lôi kéo valise trên cao xu□ng đ□ chu□n b□ s□n sàng. Đa s□ đ□u l□ v□ nôn nóng.

C□a máy bay v□a m□ là đoàn ng□□i đã chen chúc nhau đi xu□ng, b□□c v□i lên xe bus đ□ đ□□c đ□a vào nhà ga. Và r□i t□t c□ đ□u ph□i ng□ng l□i, x□p hàng dài r□ng r□n tr□□c các tr□m h□i quan. Ch□ng ai b□o ai mà không khí b□ng d□ng yên l□ng m□t cách b□t ng□. Có l□ m□i ng□□i đ□u mang tâm tr□ng h□i h□p ch□ t□i phiên mình. Ch□t m□t gi□ng ph□ n□ c□t lên không l□n l□m nh□ng cũng đ□ l□n nh□ c□ tình cho nhi□u ng□□i chung quanh đ□u nghe th□y “Phì tr□□ng qu□c t□ □ đâu cũng mát m□, có m□i Tân S□n Nh□t c□a mình là nóng quá”. Không ch□ tôi, mà m□i ng□□i đ□u gi□t mình quay nhìn ng□□i v□a phát bi□u. M□t ng□□i can nho nh□ “Ch□ đ□ng nói l□n quá, coì ch□ng cán b□ h□ nghe th□y”. Không ng□ ch□ l□i tr□ l□i t□nh b□ “Tr□i □i, tôi th□y nóng thì tôi nói nóng, có gì đâu mà s□”

Th□ r□i t□i phiên ch□ b□□c lên. V□a đ□a gi□y t□ ch□ v□a n□a c□□i n□a nghiêm nói “□, đâu cũng nóng, ch□ có ch□ cán b□ ng□i là mát quá” Bi□t b□ châm chích vì cái máy l□nh d□□i chân, nh□ng tên cán b□ tr□ tu□i không bi□t nên ph□n □ng th□ nào, ch□ nhìn ch□ m□t chút r□i tr□ l□i gi□y t□, cho qua.

Đ□n qu□y soát hành lý, ch□ cùng ng□□i nhà lôi kéo, đ□y theo khá nhi□u valise, thùng, b□c l□nh k□nh, t□ng c□ng cũng đ□n m□□i món, t□ t□ ch□t lên qu□y đi qua máy ki□m soát. Trong khi tên cán b□ ph□ trách đang theo dõi qua máy thì m□t n□ cán b□ đ□ng đ□ng sau b□□c ra l□n ti□ng ra l□nh cho tên cán b□ ti□p nh□n:

-Đ□y t□t c□ các thùng này vào kho.

M□i ng□□i đ□u quay l□i nh□n, không ng□ ch□ cũng l□n ti□ng l□i :

-Ch□ nói gì nói l□i coi? Tôi c□m ch□ không đ□□c đ□y hành lý c□a tôi đi đâu.

Tuy b□ b□t ng□ v□i ph□n kháng m□nh m□, cô nàng cán b□ v□n nói c□ng :

-Tôi nghi ng□ nên c□n đem nh□ng thùng này vào kho đ□ ki□m soát.

Ch□ bình tĩnh ch□ vào cái máy dò hành lý h□i:

-Cái máy này có làm vi□c không?

-Đ□□ng nhiên là có.

-Tôi t□□ng nó không làm vi□c thì v□t nó đi cho r□i. Th□ nãy gi□ ch□ có làm vi□c không?

-Đ□□ng nhiên là tôi cũng đang làm vi□c.

-N□u làm vi□c thì ch□ có nhìn vào máy không? N□u nhìn thì ch□ cũng đã bi□t hành lý tôi ch□a đ□ng nh□ng gì. T□i sao ch□ dám đòi đ□y hành lý c□a tôi vào kho c□a ch□. Ch□ đ□nh t□ch thu hành lý c□a tôi h□?

Câu chuy□n tr□ nên gay c□n, m□i ng□□i hình nh□ đ□u đ□ d□n m□t, l□ng tai nghe cu□c đ□i tho□i gi□a hai “n□ h□”. Tôi tò mò quan sát ch□ k□ h□n. Trông ch□ còn khá tr□, có l□ ch□a t□i 40, dáng ng□□i nh□ nh□n, xem ch□ng không h□n 100 pounds. M□t to, mũi cao, da tr□ng, ph□i công nh□n là ch□ thu□c lo□i “ng□□i đ□p”, gi□ng nói mi□n Trung lai Nam d□ nghe, nh□ nh□ nh□ng c□ng c□i, bi□u l□ ng□□i có h□c và có b□n lãnh, ch□ng d□ gì b□t n□t..

B□ h□i d□n liên t□c, cô cán b□ l□ rõ v□ b□t ng□, m□t bi□n s□c ch□ng ch□:

Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

-Tôi không có ý t□ch thu hành lý c□a ch□, tôi b□o đ□y vào kho c□a nhà n□□c đ□ ki□m soát ch□ không ph□i kho c□a tôi.

Trong khi cô cán b□ d□u gi□ng l□i thì ch□ càng c□□ng quy□t h□n:

-Ch□ không đ□□c đ□y hành lý c□a tôi đi đâu h□t. Ch□ mu□n ki□m soát thì c□ vi□c m□ ra ngay t□i đây. Tôi c□m ch□ đem hành lý c□a tôi đi ch□ khác. Chính sách nhà n□□c kêu g□i Vi□t ki□u v□ quê, giúp xoá đói gi□m nghèo, tôi t□n bao nhiêu ti□n mua qu□n áo v□ t□ng cho ng□□i nghèo mà ch□ l□i mu□n lám khó d□. Ch□ mu□n đi ng□□c l□i chánh sách c□a nhà n□□c à?

B□t ng□ b□ d□n cho m□t thôi m□t h□i b□ng nh□ng l□i l□ quá “n□ng ký” tr□□c bao con m□t chăm chú theo dõi, cô cán b□ m□t tái xám, lúng túng ch□a bi□t tr□ l□i th□ nào thì v□a lúc m□t tên cán b□ khác t□ đâu b□□c v□i đ□n nói nh□ vào tai cô ta vài câu r□i quay qua d□u gi□ng dàn x□p:

-Thôi đ□□c r□i, ch□ c□ đem hành lý đi đi.

V□a nói v□a ra l□nh cho m□y tên tr□ tu□i quanh đó giúp đ□y hành lý ch□ nhanh ra c□ng. Nh□ng ng□□i đi sau t□ nhiên đ□□c h□□ng m□i s□ d□ dàng, đ□□c cho đi qua nhanh chóng, ch□ng b□ h□i han chi. Ai n□y đ□u c□m th□y nh□ nhõm, thù v□ và không kh□i th□m cám □n ng□□i ph□ n□ thông minh, can đ□m.

***

*** ***

Th□i gian qua mau, l□i đ□n ngày tr□ v□ M□. Đ□ phòng m□i b□t tr□c, gia đình tôi ra phi tr□□ng s□m h□n 2 ti□ng đ□ng h□. Đ□n s□m nên làm th□ t□c gi□y t□, g□i hành lý khá nhanh chóng. Lên đ□n phòng đ□i v□n còn h□n c□ ti□ng. Kho□ng 20 phút tr□□c gi□ lên phi c□ thì b□ng d□ng nghe loa phóng thanh g□i l□n tên 5 ng□□i đ□n qu□y ki□m soát g□p, 2 v□ ch□ng tôi đ□u có tên trong s□ đó. Đ□n n□i thì cô cán b□ l□nh lùng nói:

-Hành lý quý v□ có v□n đ□ nên c□n xu□ng g□p h□i quan.

R□i cô ta b□o t□i tôi đi theo 1 cán b□ m□c s□c ph□c.

M□t ông trung niên đi tr□□c tôi b□c b□i la toáng lên:

-H□i quan Vi□t Nam l□n x□n quá. Tôi đi kh□p n□i ch□ng bao gi□ g□p phi□n ph□c nh□ th□ này. V□ đ□n M□ cũng r□t d□ dàng. T□i sao c□ v□ đ□n Vi□t Nam thì b□ khó d□?

Anh chàng cán b□ d□n đ□□ng m□t mũi khá tr□ v□i phân tr□n:

-Chú □i, t□i cháu cũng r□t kh□ vì m□y v□ này. Cháu ch□ có nhi□m v□ h□□ng d□n m□i ng□□i xu□ng h□i quan nh□ng c□ b□ đ□ m□i gi□n d□ lên đ□u.

Th□t ng□c nhiên vì l□n đâu tiên nghe đ□□c l□i nh□ nh□ phân tr□n t□ m□t cán b□ m□c s□c ph□c, tôi đ□ngh□ v□i t□t c□:

-Đ□□c r□i, mình c□ bình tĩnh xu□ng đó coi h□ làm gì. Chúng ta c□ đ□ng lòng, nh□t đ□nh không đ□ h□ làm khó d□, đòi ăn h□i l□.

Trên đ□□ng đi, cô v□ nhát gan c□a tôi lo l□ng nói nh□ “Anh □i, ch□t r□i, mình có m□y chai m□m tôm chua v□i m□t s□ DVD cô Thúy g□i mua, th□ nào cũng b□ khó d□. Hay là cho t□i nó ít ti□n cho r□i”. Tôi b□c mình nói liên “Không! Nh□t đ□nh không cho m□t đ□ng nào h□t. M□y th□ đó có ph□i đ□ qu□c c□m đâu mà s□” Cô nàng v□n lo l□ng “Th□ l□ t□i nó c□ đòi t□ch thu thì sao?” “Gi□n hoài, mu□n t□ch thu c□a anh đâu ph□i d□. Anh s□ đ□u lý t□i cùng. Anh s□ đòi h□i ph□i tr□ng ra gi□y t□ ch□ rõ nh□ng món nào không đ□□c đem ra kh□i Vi□t Nam ch□. Không có gi□y t□, văn b□n thì làm sao t□ch thu c□a mình đ□□c. M□ không c□m đem m□m vào mà Vi□t Nam l□i c□m mang m□m đi thì th□t là vô lý”

Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

D□c đ□□ng, l□i ph□i đi qua m□t tr□m ki□m soát gi□y t□ n□a. Không hi□u sao, sau khi xem gi□y t□ c□a c□ nhóm thì cán b□ tr□m này l□i b□o h□i quan v□a g□i lên cho bi□t 4 ng□□i trong nhóm có th□ tr□ v□ phòng đ□i, ch□ còn l□i 1 cô gái kho□ng 18 tu□i ph□i ti□p t□c theo cán b□ xu□ng h□i quan.. B□ tr□ tr□i, cô bé lo s□ quay qua h□i ý ki□n, c□u c□u v□ tôi. Sau vài câu h□i han m□i bi□t đây là 1 cô h□c trò ng□□i Vi□t đi m□t mình và không hi□u nhi□u ti□ng Vi□t. Cô nói trong hành lý cũng có m□t s□ DVD. V□ tôi tr□n an là không sao đâu, h□ ch□ mu□n làm ti□n thôi. Cô bé càng s□, cho bi□t cô không còn ti□n Vi□t Nam. V□ tôi dúi v□i t□ 20 ngàn vào tay cô bé tr□□c khi b□□c đi.

Nghe k□ l□i, tôi b□c mình:

-Anh đã b□o không mu□n h□i l□ mà sao em còn d□y cô ta h□i l□?

-T□i em th□y tôi nghi□p, cô ta không bi□t ti□ng Vi□t thì làm sao cãi lý v□i t□i cán b□.

-Thì t□i cán b□ cũng đâu bi□t ti□ng Anh, làm sao mà khó d□ cô bé đ□□c?

Khi chúng tôi đi tr□ l□i phòng đ□i thì m□i ng□□i đã lên phi c□ g□n h□t và loa phóng thanh đang đ□c tên 3 hành khách khác yêu c□u đ□n qu□y ki□m soát g□p vì phi c□ s□p kh□i hành. T□ xa 3 ng□□i đang đi nhanh l□i. Tôi quay nhìn thì ng□c nhiên khi th□y đi đ□u chính là ng□□i ph□ n□ m□nh mai đ□y can đ□m hôm n□. Tò mò, tôi nán l□i ch□ xem có màn gì “vui” không. Ch□ b□□c nhanh nh□ng v□ m□t bình th□n đ□a boarding pass cho cán b□ ki□m soát. Anh ta nhìn ch□ m□t chút r□i l□nh lùng ra l□nh:

-Yêu c□u ch□ b□ mũ ra.

Ch□ t□nh b□ tr□ l□i:

Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

-Tôi th□y không có lu□t nào bu□c hành khách ph□i b□ mũ tr□□c khi lên phi c□ h□t.

Nói xong ch□ v□n đ□ng yên. Chuy□n b□ mũ ra cũng không có gì quan tr□ng, nh□ng có l□ vì thái đ□ h□ng hách, b□t l□ch s□ c□a tên cán b□ khi□n ch□ b□c mình, không ch□u thua. Tên này cũng t□ v□ nóng m□t, g□n gi□ng nh□c l□i:

-Tôi yêu c□u ch□ b□ mũ ra.

Ch□ c□□i tr□ l□i:

-Tôi ch□ s□ l□y mũ ra, th□y tóc đ□p quá anh té x□u thôi.

V□a nói ch□ v□a nâng cao chi□c mũ nh□ nh□n kh□i đ□u r□i l□i b□ xu□ng ngay ch□ không l□y h□n mũ ra, v□a đ□ ch□ng t□ ch□ không có gì trong tóc và cũng v□a đ□ bi□u l□ thái đ□ không ch□u thua.

Tên cán b□ càng t□c gi□n h□n:

-V□y yêu c□u ch□ đ□ng qua m□t bên đ□ tôi ki□m vé m□y ng□□i kia r□i s□ gi□i quy□t v□i ch□ sau.

Không ng□ ch□ cũng ch□ng v□a:

-Tôi không b□□c đi đâu h□t. Tôi đ□n tr□□c thì anh ph□i gi□i quy□t v□i tôi tr□□c. Ch□ng nào xong thì m□i t□i nh□ng ng□□i khác.

M□i ng□□i chung quanh đ□u gi□t mình khi th□y câu chuy□n ch□ng có gì mà b□ng d□ng tr□ nên

căng th□ng, b□ t□c. Ai cũng tò mò, h□i h□p không bi□t chuy□n gì s□ ti□p theo đây khi mà đã t□i gi□ máy bay s□p s□a c□t cánh.

Tên cán b□ m□t đanh l□i, r□t t□c gi□n, suy nghĩ vài giây. Có l□ h□n cũng nh□n ra r□ng ch□ng th□ làm gì đ□□c ng□□i ph□ n□ c□□ng c□□ng nh□ng h□u lý này nên cu□i cùng đành ph□i h□m h□m th□y gi□y t□ l□i cho ch□ và đ□ ch□ b□□c qua.

M□i ng□□i đ□u th□ phào nh□ nhõm, l□n l□□t đ□a gi□y t□ và b□□c c□ vào phi c□.

Vào trong, dò tìm ch□ ng□i thì tôi ch□t ng□c nhiên thích thú khi th□y ch□ đang ng□i xu□ng ngay cùng hàng gh□ v□i t□i tôi. V□a ng□i, tôi v□a c□□i, m□ l□i làm quen:

-Xin chào ng□□i ph□ n□ vô cùng can đ□m.

Ch□ h□i ng□c nhiên nhìn tôi r□i cũng c□□i tr□ l□i:

-Can đ□m gì đâu anh, khó □a thì có.

Tôi c□□i nói nh□:

-Có l□ ch□ khó □a v□i Vi□t c□ng thôi, còn đám “Vi□t ki□u” t□i tôi thì th□y ch□ r□t cam đ□m và d□ □a.

-Tr□i đ□t, em t□□ng anh th□y em d□ nh□ v□y thì c□n tránh xa ch□.

-□, không đâu, tôi càng th□y vui đ□□c ng□i g□n ch□ đ□ h□i han thêm nhi□u chuy□n.

Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

Ch□ b□t c□□i, tinh ngh□ch tr□ l□i:

-B□ bây gi□ đ□n phiên anh mu□n làm công an th□m v□n h□?

-Không có đâu. Tôi th□y công an là s□ g□n ch□t, làm sao dám đóng vai công an. V□ l□i, tôi mà là công an th□t thì th□y ch□ là ch□y xa ch□ làm gì dám h□i han.

-Anh nói quá, làm nh□ em là c□p cái không b□ng.

-Không ph□i v□y. T□i ch□ không bi□t đó thôi. Tôi may m□n v□ ch□i cùng th□i gian v□i ch□ nên đã đ□□c ch□ng ki□n c□ hai l□n ch□ đ□i đ□u v□i cán b□ h□i quan và l□n nào cũng th□ng.

Ch□ ng□c nhiên, tr□ m□t nhìn tôi, r□i l□y hai tay b□m m□t, duyên dáng c□□i nói:

-Ch□t r□i, l□n nào g□p anh cũng th□y em nh□ "bà Ch□ng L□a", m□c c□ quá!

Nói chuy□n xã giao m□t chút, khi b□t kho□ng cách, ch□ ch□t đ□ ngh□:

-Nãy gi□ anh c□ g□i em b□ng "Ch□" nghe x□u h□ l□m. Thôi anh g□i b□ng "em" hay b□ng tên đi.

Tôi c□□i nói đùa:

-Ý ch□ mu□n nói tôi già ph□i không?

Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

Ch□ nhìn tôi m□t chút r□i b□t c□□i:

-Anh h□i c□c c□ quá, th□t còn khó tr□ l□i h□n khi nói chuy□n v□i công an n□a.

Tôi cũng b□t c□□i theo:

-Ok, v□y tên ch□ là gì nào đ□ tôi g□i.

-Mai Linh.

-□a, v□y Mai Linh cùng h□ Mai v□i tôi à?

Cô c□□i tinh ngh□ch:

-Không, em là h□ nhà vua, tên là Mai Linh ch□ không ph□i cùng h□ Mai v□i anh.

-Thì h□ Mai tôi cũng có th□i làm vua ch□ b□.

Sau m□t lúc chuy□n trò vui v□, tôi m□i t□ t□ h□i:

-Mai Linh qua M□ lâu ch□a?

Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

-D□, cũng ch□a lâu l□m.

-V□y là Mai Linh đã t□ng s□ng v□i c□ng s□n?

-Đúng r□i, h□i c□ng s□n vô gia đình em k□t l□i, ba em b□ b□t đi tù c□i t□o. Còn l□i m□ và m□y ch□ em, th□t kh□ vô cùng. Đi h□c cũng không đ□□c, đi làm cũng không xong. Gia đình ph□i c□ b□□n ch□i mà s□ng qua ngày.

-Th□ gia đình Mai Linh sinh s□ng b□ng cách nào?

-Thì làm đ□ th□ ngh□, th□□ng vàng, h□ cám, cái gì ra ti□n đ□u ph□i làm.

-Có lúc nào khá không?

-Cũng có. M□i đ□u thì kh□ l□m, nh□ng t□ t□ h□c khôn. Có th□i gian gia đình em m□ quán ăn □ Vũng Tàu, ngay bãi tr□□c. Lúc đó đã có m□t quán ph□ c□a m□t bà B□c k□ Hà N□i, t□i em m□ quán bán c□ ph□ l□n bún ngay bên c□nh. M□i khi xe đò các n□i đ□n, th□y m□y ch□ em chào đón vui v□ thì đ□u qua bên quán t□i em h□t.

-V□y mà bà ta đ□ yên cho Mai Linh à?

-Đâu có, bà ta d□ l□m, c□ ch□y ra ngoài đ□ng ch□i t□c t□u hoài.

Tôi c□□i trêu:

-Ch□i nhau là bà ta thua ch□c r□i. M□t mình Mai Linh bà ta cũng đ□ ch□t, hu□ng chi c□ m□y ch□

cùng hè nhau ch□i thì bà ta ch□y có c□.

Mai Linh c□□i hi□n đáp:

-Đâu có anh. D□i gì mà ch□i nhau v□i h□, mà mu□n ch□i cũng không l□i m□y bà B□c k□ đó đâu.

-Th□ r□i gia đình Mai Linh làm sao?

-M□y ch□ em đ□t m□t máy phát thanh hát nh□c th□t l□n chĩa qua phía bà ta. Thành ra b□ ch□i gì t□i em đâu có nghe mà ch□ có gia đình b□ nghe thôi.

Đ□□c d□p , tôi h□i qua chuy□n mà tôi v□n th□c m□c:

-Có ph□i vì th□ mà Mai Linh ghét c□ng s□n không?

-Sao anh h□i v□y?

-Tôi th□y th□□ng ng□□i ta ngán, tránh có chuy□n v□i t□i cán b□ h□i quan, nh□ng Mai Linh thì ng□□c l□i, hình nh□ Mai Linh thích “ki□m chuy□n” v□i t□i nó ph□i không?

Suy nghĩ m□t chút, Mai Linh tr□ l□i:

-Anh nói có ph□n đúng. Em r□t ghét thái đ□ h□ng hách, mu□n làm ti□n c□a t□i nó. Em v□ nhi□u l□n r□i ch□. L□n nào em cũng mong đ□ng đ□ v□i t□i nó và l□n nào em cũng th□ng 100 ph□n trăm.

-B□ Mai Linh không s□ b□ t□i nó làm khó sao?

-Có gì mà ph□i s□ ch□. Mình v□ tiêu xài, nói chung là làm l□i cho dân, có mang đ□ qu□c c□m v□ đâu mà ph□i s□, ph□i đ□ cho t□i nó b□t n□t.

-Nh□ng nhi□u ng□□i v□n s□, v□n c□ h□i l□.

-Thì t□i h□ d□i, h□ n□i giáo cho gi□c. Em nói th□t, ch□ c□n 100 làm ng□□i nh□ em là s□ h□t s□ch cái v□ tham nhũng, h□i l□ t□i phi tr□□ng.

-Th□ có bao gi□ Mai Linh b□ làm ti□n □ h□i quan ch□a?

-Có ch□. M□t l□n em cũng mang nhi□u hành lý v□, t□i nó cũng đòi m□ ra khám. Em c□ thì m□t đ□a nói nh□ “Ch□ b□i d□□ng cho m□t chút đi” Em t□c mình nói l□n “Tôi không h□i l□” r□i ch□ cái b□ng treo trên t□□ng “Anh không th□y b□ng nói c□m h□i l□ sao? L□ ra anh th□y ai h□i l□ còn ph□i b□t h□ vì t□i ph□m pháp n□a ch□ sao l□i đòi h□i l□?” T□i nó s□ quá, đ□y em đi cho mau.

-Tr□i đ□t, khó có ai mà gan l□ nh□ Mai Linh. Th□□ng thì m□i ng□□i đ□u e dè khi nói chuy□n v□i t□i nó.

-Không ph□i l□ mà là hi□u lu□t, hi□u tâm lý t□i nó. T□i nó đòi h□i l□ là t□i nó gian, t□i nó ph□i s□ mình là ng□□i ngay ch□ sao l□i có chuy□n ng□□i ngay đi s□ k□ gian. Chính vì s□ s□ hãi vô lý c□a nhi□u ng□□i m□i t□o ra cái thói h□ng hách, coi th□□ng ng□□i dân c□a đám công an, cán b□. Anh nghĩ có phi lý không ch□ khi mà mình làm vi□c qu□n qu□t, đ□ m□ hôi đ□ có ti□n r□i t□ d□ng ph□i dâng cho t□i nó ăn? Đã th□, chúng không cám □n, mà ng□□c l□i chính mình l□i còn ph□i khúm núm tr□□c chúng n□a. T□i sao nhi□u ng□□i không nghĩ ra nh□ v□y?

Càng nói chuy□n tôi càng th□y m□n ph□c Mai Linh. Con ng□□i bình th□□ng nói chuy□n r□t vui

Tác Giả: mđt
Thứ Ba, 16 Tháng 12 Năm 2008 08:18

v□, nh□ nh□, nh□ng khi “đ□ng tr□n” thì th□t c□ng c□i, quy□t li□t, và khi lý lu□n thì th□t s□c bén, thâm tr□m.

Tôi ch□t c□m th□y mình may m□n, chuy□n đi này đã đ□□c g□p m□t n□ anh th□, m□t con cháu đích th□c c□a Bà Tr□ng, Bà Tri□u. Mong r□ng ch□ làm ăn kh□m khá đ□ có thêm nhi□u d□p qua l□i các phi tr□□ng Vi□t Nam.